

2705 1. Beh. af Lovf. ang. Medd. af Konc. p. Anl. af Dampfærgesorb. mell. Sjælland og Sverig. 2706

skulde kunne sættes i Forbindelse med Kjøbenhavns Havn og den nuværende Banegaard, er jeg fuldkommen enig med Udvalget i at anfæ enhver Overfæring af Vesterbros Passage for overordentlig uhenfigtsmæssig; men hvis jeg ikke feiler, stiller Forholdet sig med Hensyn til Arbejdet saaledes, at der ikke er nogen Fare derfor. For det Første betegner jo Forslaget under Nr. 1 udtrykkelig, at den egentlige Admunding for denne Bane skulde være Kjøbenhavns gamle Banegaardsplads, og der siges dernæst kun, at Regjeringen kan tillade, at Banen sættes i Forbindelse baade med Havnen og den nuværende Banegaard; men dernæst er det bekendt, at det sjællandske Jernbaneselskab, som nu omsider synes at ville skride til den Forlængelse af Banen til Havnen, som længe har været anset paatrængende nødvendig, vil føre den gennem en Tunnel fra den nuværende Banegaard under Vesterbro og saa igjen med en Stigning paa den anden Side ned til Havnen. Altsaa er der neppe stor Fare for, at man vil komme til en Overfæring af Vesterbro, hvilket man jo allerede tidligere søgte at undgaa, fordi man fandt det uforeneligt med den stærke Jærdsel paa dette Sted, og nu, efter den store Udvikling, der er foregaaet ved Bebyggelsen af Kvarteret derude, vil det vist findes endnu mere uhenfigtsmæssigt. Jeg er bleven lidt overrasket ved at se, at Udvalget har foreslaaet § 6 ubeladt af Loven, og jeg vidste ikke ret, hvortil Udvalget sigtede, naar det i Betænkningen omtalte, at denne Bestemmelse mulig kunde foranledige Vanskeligheder. Nu har jeg imidlertid hørt den erede Ordfører omtale Forslaget saaledes, at det ingenlunde har været Udvalgets Tanke at fravige Betingelsen, men at man ansaa det for en given Sag, at Regjeringen bestandig vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa, at den lovgivende Magt havde anset en saadan Tilføjning for nødvendig, saa at Regjeringen, selv om den ikke udtrykkelig fandt det udtalt i Loven, dog vilde lade sig det være magtpaaliggende overalt, hvor Forholdene gjorde det nødvendigt, at fastholde dette. Dette forandrer ganske vist Sagen noget, men ikke desto mindre tilstaa jeg, at jeg er tilbøjelig til at holde paa § 6, og anser det for ønskeligt, at der i alle den Lits Love tilføies en udtrykkelig Betingelse, lydende saaledes, som § 6 nu udtrykker sig. Det er jo ganske vist, at man overfor Sverig ikke saa let kommer til at stille den Art af Fordringer, og det maa ogsaa indrømmes, at der kan opstaa nogen Vanskelighed, naar begge Lande hver paa sin Side absolut vilde fastholde den samme Betingelse; thi da kan ingen Funktionær

fungere over hele Strækningen (Rosod: Man kan jo gjøre en Undtagelse med Hensyn til Svenske!). Saa, det er overmaade godt at undtage Svenske, og det vilde jeg ogsaa villig være med til, men jeg skal minde om, at vi i den Henseende alt have gjort et Skridt, som er meget praktisk, idet vi for Indfødsrets Schværelse have stillet saa lempelige og nemme Vilkaar for Svenske, at der ingen stor Vanskelighed er for dem ved hurtig at erhverve Indfødsret og altsaa opfylde Betingelsen ved at følge disse Regler. Jeg skal forøvrigt ikke have Noget imod at gjøre en Undtagelse overfor Svenske, men fordi vi give en Koncession paa en Dampfærges og Jernbaneforbindelse, der tilsigter at sætte os i Forbindelse med Sverig, derfor er det ikke sagt, at det vil blive Svenske, som ville komme til at udføre Anlægget, men det kan let gaa over i engelske eller tydske Entreprenuers eller Aktieselskabers Hænder, og da vil det være nødvendigt, at der findes en saadan Bestemmelse, ikke udtalt som almindelig Forudfætning, men indført i hver enkelt Lov. Jeg ser ikke, at Bestemmelsen i § 6 for Alvor kan gjøre Vanskelighed ved denne Sags Udførelse; i alt Fald maatte jeg høre den erede Ministers Erklæring derom, før jeg kunde betragte denne Grund som afgjørende, og er det nu ingen Vanskelighed, og er det Menningen at forudsætte, at Regjeringen altid vil følge denne Regel, selv om den ikke udtrykkelig er udtalt, vilde jeg anfæ det for Kløgere at lade Bestemmelsen staa, da det altid er rigtigere først at give efter, naar der kommer enkelte Tilfælde, hvor det viser sig, at en Bestemmelse kan skabe store praktiske Vanskeligheder, men hvor man kan slippe Reglen uden at være udsat for Ulemper. — Altsaa for mit Vedkommende vil jeg ikke være i Stand til at stemme for Nr. 2 i § 1. Jeg aner ikke, om andre Medlemmer i dette Punkt ere af samme Anskuelse, men i alt Fald har jeg ønsket for mit eget Vedkommende ved min Afstemning at nedlægge Indsigelse imod, at der gives Koncession paa dette Foretagende, da det ikke forekommer mig at være af den Natur, at det fortjener nogenformelst Understøttelse fra Statens Side, end ikke i Form af en Koncessions Meddelelse.

Luzen: Udvalget har ikke gjort sig til Op-gave at undersøge eller har i det Mindste ikke fremskillet Noget i Betænkningen om, hvilken af de her foreslaaede tre Linier over Sundet man ansaa for henfigtsmæssigt, men man er gaaet ud fra, at det i det Hele taget maa betragtes som